

El senglar

El senglar és el mamífer salvatge més gran de la nostra fauna. Prolífic, feréstec, proper i alhora enigmàtic, no té problemes per a expandir-se en un temps en què moltes altres espècies tenen treballs a sobreviure. La seva gran capacitat d'adaptar-se a qualsevol circumstància, incloent-hi la captivitat, fan d'aquesta espècie una icona de la supervivència.

Una mica més petit que el porc domèstic, de qui és l'avantpassat genètic, el senglar, o porc senglar, té el cap gros i allargat i els ulls petits. Un coll gruixut, un pit ample i unes potes curtes accentuen la seva imatge arrodonida. Els quarts davanters són més alts que els posteriors, a diferència del porc domèstic, al qual, per pur interès comercial, s'ha anat desenvolupant genèticament la part posterior. Els ullals, que en els mascles poden arribar a mesurar fins a un pam, li donen un toc ferotge. Tot el seu cos és cobert per una espessa capa de pèls llargs i gruixuts de color variable, que va del gris al negre passant per tons rogencs i marrons.

Els garrins neixen amb unes característiques ratlles al

llarg del cos que els han donat el nom de «llistons». Aquest pelatge desapareix en els primers mesos de vida. Els mascles adults pesen entre 70 i 90 kg, encara que excepcionalment poden arribar a 150, i les femelles, entre 40 i 70.

Aquest és un animal poc territorial i molt sociable.

Es desplaça sovint en grups matriarcals de cinc a vuit individus, i a vegades de més, formats per les truges i les seves cries. Aquesta estructura social els és molt positiva per a la transmissió d'aprenentatges de mares a fills i dona a l'espècie eines indispensables per a consolidar la seva adaptabilitat als canvis del medi.

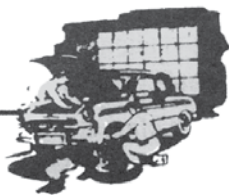
Els mascles adults són solitaris; només s'acosten als grups en el període del zel, entre el novembre i el gener. S'hauran d'enfrontar als mascles joves per a poder-se aparellar

amb les femelles i tornar després a la solitària vida de la boscúria.

Poques espècies animals saben gestionar tan bé com el

**TALLER
MECÀNIC**

Àngel Julià

Baix Empordà, 13 - Tel. 972 78 00 21
17142 VERGES (Girona)

Bar L'Empordanet

Joan Agustí Feliu

La Tallada d'Empordà

17134 GIRONA

Tel. 972 78 03 02

senglar la proximitat humana. Li convé aquesta proximitat per a procurar-se aliment fàcil, però al mateix temps sap que qualsevol error li representarà ser encaçat pels caçadors. Contra aquests, disposa d'uns sentits molt afinats, sobretot l'oïda i l'olfacte, extraordinàriament desenvolupats, al contrari de la vista, que té molt limitada.

Hi ha múltiples causes que han fet que el senglar, un animal molt escàs a principis del segle xx a Catalunya, es multipliqués com ho ha fet en els darrers anys, fins a arribar a l'estatus actual, en què pot ser considerat com una plaga en molts indrets. A hores d'ara és tan abundant, que es fa difícil anar a muntanya i no trobar rastres de la seva presència: arreu hi ha petjades, llocs furgats on ha estat buscant menjar, basses amb senyals inequívocs de rebolcalls o escorces d'arbres polides de tant rascars'hi. Intuïm que el senglar és present, però se'ns farà molt difícil arribar a observar-lo, perquè és un animal molt caut, que es mou amb discreció entre la foscor de la nit i l'espessor del bosc.

Segons les darreres dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a Catalunya s'han caçat en el darrer any uns 35.000 senglars, uns 13.000 dels quals a les comarques gironines, i d'aquests, uns 1.200 a les Gavarres. Per a fer-nos una idea de l'abast d'aquestes xifres, val a dir que avui dia, a la província de Girona, es cacen tants senglars com en tot Galícia o en tot Extremadura, per esmen-

tar territoris amb més tradició cinegètica que la nostra.

La primera causa de la proliferació d'aquest animal l'hem de buscar en la desaparició del seu depredador natural, el llop, extingit a casa nostra des de la primera meitat del segle xx. Una altra causa és la disminució de les activitats humanes al bosc. L'abandonament de molts masos i la retirada de pastures provoquen que el bosc creixi en extensió i en densitat vegetal, fet que propicia més espais on el senglar troba el que necessita: protecció i aliment. Si a aquestes causes hi afegim que el senglar, encara que sigui principalment vegetarià, menja de tot i que és un animal extraordinàriament prolífic, es pot entendre el seu èxit expansiu.

Els vells caçadors asseguren que els senglars d'ara no són com els d'abans, que amb els encreuaments que s'han anat produint amb els porcs domèstics, l'espècie ha anat evolucionant cap a individus més grossos i més amples del darrere. Es va perdre l'essència de l'espècie, però, d'altra banda, és ben cert, segons diuen els caçadors, que els senglars més purs d'abans no es podien arribar a menjar, de tan forta i estireganyosa que era la seva carn, mentre que la dels d'avui dia és més delicada i melosa.

QUICO FERRER

Instal.lacions
INJ. CEBRIÀ, S.L.

- ELECTRICITAT
- AIGUA
- CALEFACCIÓ
- AIRE CONDICIONAT
- ELECTRODOMÈSTICS
- GAS
- PORTERS ELECTRÒNICS
- FIL MUSICAL
- REGS

C/ Padró, 32 - 17142 VERGES (Girona) - Tel. 972 78 01 80 - Fax 972 78 05 23

Carnisseria Xarcuteria SANTI

C/Moli, 7 - Tel. 972 78 82 42 - 17141 Belcaire d'Empordà

federòptics
 Elisabet

Ulleres graduades de sol · Lents de contacte, diàries, setmanals i mensuals
 Prova auditiva gratuïta i aparells per a la sordesa
 Aparells òptics, telescopis, prismàtics, brúixoles, termòmetres i estacions meteorològiques
 Revisió de la vista per al carnet de conduir

Torroella de Montgrí · Passeig de Catalunya, 33 · Tel 972 75 73 18 · Fax 972 76 19 86